

بررسی تأثیر تغییر ساختار سازمانی بر توانمند سازی نیروی انسانی در شرکت خدمات رفاهی نفت (مناطق نفت خیز جنوب)

فؤاد مکوندی^{1*}، فرهاد یعقوبی نژاد²

1- استاد یار گروه مدیریت، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی شوشتر، ایران

2- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت دولتی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی شوشتر، ایران

چکیده

امروزه منشاء اصلی مزیت رقابتی، در کاربرد صرف فناوری نیست، بلکه خلاقیت، نوآوری، مثبت اندیشی، کیفیت، تعهد و توانایی کارکنان آن را شکل می‌دهد. دستیابی به چنین اهدافی نیازمند به کارگیری راهکارهای مناسب و علمی مرتبط با آن است. توانمندسازی یکی از مهم ترین راهکارها برای ایجاد این ویژگی‌ها در افراد بوده و عامل انگیزشی جدید در محیط کاری پویاست. نیروی انسانی توانمند، یکی از شاخص‌های عمده برتری یک سازمان نسبت به سازمان‌های دیگر است. اولین گام برای توانمندسازی کارکنان، شناخت عوامل مؤثر بر آن است.

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر تغییر ساختار سازمانی بر توانمند سازی نیروی انسانی در شرکت خدمات رفاهی نفت می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش کلیه کارمندان رسمی شرکت خدمات رفاهی نفت (مدیریت عملیات غیر صنعتی شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب) بوده که تعداد آنها 450 نفر می‌باشد. که با استفاده از فرمول کرجسی و مورگان، تعداد 207 نفر به روش نمونه گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب گردیدند. به منظور گردآوری داده‌های مورد نیاز از پرسشنامه استاندارد ساختار سازمانی رابینز (1989) و توانمندسازی کارکنان اسپیرتزر (1995) استفاده گردید. داده‌های جمع آوری شده از طریق پرسشنامه‌های پژوهش با استفاده از تکنیک‌های آمار توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزار SPSS و همچنین LISREL جهت تحلیل معادلات ساختاری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بدست آمده نشان دهنده آن است که تغییر در ساختار سازمانی و همچنین تغییر در هر یک از ابعاد آن (رسمیت، پیچیدگی و تمرکز) تأثیر معناداری بر روی توانمندسازی نیروی انسانی دارد.

کلید واژه ها : پیچیدگی، رسمیت، تمرکز، ساختار سازمانی، توانمندسازی